

[Wilhelm]

tivt i opbygningen af Christiania fra den allerførste begyndelse i 1971. Han var med til at etablere den første arbejdsplads i fristaden og har i de sidste 5 år arbejdet og ernæret sig som pandekagebager. Tilsynet med udlændinge har siden 1976 registreret og accepteret denne beskæftigelse.

Bortset fra en kort periode for adskillige år siden har Ray Stratford ikke modtaget nogen ydelse eller støtte fra det offentlige. Han er indstillet på at betale skat og moms i overensstemmelse med sit erhverv. Han har ikke været i konflikt med loven.

Udvisningen af Ray Stratford kan derfor kun opfattes som en skærpet praksis. Den kan have konsekvenser for mange andre udlændinge, som hverken har begået ulovligheder eller har bebyrdet de offentlige finanser eller institutioner, men har ernæret sig selv og stadig gør det ved lovligt arbejde.

Justitsministeren anmodes om at redegøre for, om det er en almindelig skærpelse af praksis med sådanne konsekvenser, man her har indledt, eller der i Ray Stratfords tilfælde er så specielle omstændigheder, at udvisningen umuligt kan danne præcedens i andre sager.

Ved forespørgsler hos fremmedpolitiet skal Ray Stratford have fået den besked, at man ikke kan acceptere en beskæftigelse, der kun giver en indkomst på 1.000-2.000 kr. månedligt som grundlag for opholdsbevis. Det vides, at man i andre tilfælde har accepteret en indkomst på ca. 4.000 kr. månedligt.

Ministeren anmodes om at redegøre for disse kriterier. Det forekommer hverken rimeligt eller betryggende, hvis fremmedpolitiet skal bruge bestemmelserne til at diktere folks leveform. I Christiania er der mange, der har indrettet sig på at leve for så lidt – og det må masser af uddannelsessøgende og pensionister også gøre. Det bør ikke kunne være udvisningsgrund, at folk gør det.

Muligvis kan der bag fremmedpolitikets beslutning ligge det ræsonnement, at når den officielle indkomst er så lav, så er den pågældende nok indblandet i kriminalitet eller lignende. Hvis det er forklaringen, må fremgangsmåden på det skarpeste afvises. Der er ikke skygge af sandsynlighed for noget sådant i det konkrete tilfælde. Og mere generelt: der må ikke sanktioneres på en udtalt formodning om kriminalitet – kriminalitet skal påvises og bedømmes i retten, det andet

ville være kriminalisering af en særlig livsform, og det kan aldrig være fremmedpolitikets eller justitsministeriets opgave.

Besvarelse (29/1 81):

Justitsministeren (Ole Espersen):

De gældende danske regler om EF-borgers ret til ophold og arbejde i Danmark findes i justitsministeriets bekendtgørelse nr. 195 af 23. maj 1980, som er udarbejdet på baggrund af EF-rettens forskrifter om arbejdskraftens fri bevægelighed. Bestemmelserne indebærer blandt andet ret for EF-borgere, som i henhold til Fællesskabernes regler udfører lønnet beskæftigelse eller udøver selvstændig erhvervsvirksomhed her i landet, til at opholde sig i Danmark.

Tilsynet med udlændinge har oplyst følgende om den fulgte praksis på området:

EF-reglerne gælder alene for egentligt erhvervsaktive personer, medens andre EF-borgere er omfattet af det gældende indvandringsstop, og EF-reglerne giver ikke ret til EF-opholdsbevis på grundlag af enhver form for beskæftigelse. Både med hensyn til lønnet beskæftigelse og selvstændig virksomhed stilles der således krav om, at virksomheden efter en samlet vurdering af alle foreliggende oplysninger har et sådant omfang, at dens udøver i lyset af de hensyn, som ligger bag EF-reglerne, med rimelighed kan betragtes som erhversaktiv i disse reglers forstand. I denne vurdering vil som et væsentligt moment indgå virksomhedens størrelse og indtjening, og det fremhæves i denne sammenhæng, at det påhviler den enkelte ansøger at meddele alle fornødne oplysninger herom.

Det følger endvidere af EF-reglerne, at det første opholdsbevis udstedes for en periode af normalt 5 år, således at der herefter sker en vurdering af, om betingelserne for forlængelse er til stede.

Justitsministeriet kan for sit vedkommende henholde sig til de af tilsynet med udlændinge meddelte oplysninger.

Den konkrete afgørelse, som omtales i det stillede spørgsmål, er truffet af tilsynet med udlændinge i forbindelse med udløbet af den pågældende britiske statsborgers EF-opholdsbevis, som blev udstedt i 1975.

Justitsministeriet har givet udtryk for, at der ikke er grundlag for at kritisere tilsynets